

Els barrufets del bàsquet

per Lluís Folch

Hi havia una vegada, en una terra molt i molt llunyana, uns barrufets de color taronja, que es passaven tot el dia jugant a bàsquet.

Els hi agradava tant que, fins i tot, dinaven botant la pilota, dormien botant la pilota, i així tot el dia.

No molt lluny d'allà, en un castell molt gran, vivia un drac molt gros. A aquest drac també li agradava molt el bàsquet. I, tot sovint, baixava a veure els barrufets, per jugar contra ells.

Però passava una cosa preocupant...

El drac, inexplicablement, sempre guanyava.

En principi, els barrufets no li donaven gaire importància.

Però, avorrits de perdre sempre, van començar a investigar, fins descobrir que el drac feia trampes! Per què?

Doncs perquè la seva pilota era màgica...

Els barrufets es van enfadar molt, perquè fer trampes és molt lleig i no està bé. I perquè això no tornés a passar mai més, van decidir emprendre un viatge ple d'obstacles i perills cap al Castell del drac. I un cop allà, prendre-li la pilota perquè no pogués fer mai més trampes amb ella.

Primer van haver de córrer molt perquè no se'ls hi fes de nit. Però a mig camí, es van trobar amb un precipici mooolt profund. Per creua'l, els barrufets, van posar un troc d'arbre de punta a punta del precipici per, amb molta cura, arribar a l'altre extrem.

Una mica més enllà, els barrufets, es van recordar de que el drac tenia una oïda excepcional. I que els podria sentir des de molta distància.

Així doncs, els barrufets, van decidir caminar a poc a poc, fent passes molt llargues, i controlant molt el bot perquè el drac no els sentís.

Però, a mida que s'acostaven al castell, es van recordar que el drac també tenia molt bona vista. Llavors, molt ajupits, van continuar el viatge, amagats entre les herbes.

I així va ser com van arribar davant la porta del castell...

Però, un barrufet va dir: "Com atraparem al drac si la seva pilota és ràpida, perquè és màgica, i les nostres no?"

Van haver de recórrer a la Cistella encantada del bosc. Aquella en la que quan encertes, la teva pilota, adquireix propietats màgiques.

I un cop tots els barrufets havien encistellat la seva pilota, ja estaven preparats per atrapar i treure la pilota al drac.

Van entrar al castell sense fer soroll i, mentre el drac estava distret, se li van llençar al damunt.

El drac es va posar molt trist perquè li havien tret la pilota, però va comprendre que fer trampes no estava gens bé i va prometre als barrufets no fer-ne mai més.

Els barrufets van quedar tant contents que el van convidar a jugar a bàsquet amb ells sempre que volgués. I amb una forta abraçada van tornar a ser amics.

